

[Enggaard.]

mærkværdigt. Jeg kan ikke gå ind for tanken om at sætte satsen for rente- og afdragsfri lån i vejret fra de nuværende 45 pct. til den af mindretallet foreslåede sats på 65 pct. Efter min opfattelse er der ikke ved prisudviklingen for kollegieværelserne dokumenteret behov, som kan motivere en sådan ændring. Vi tager fra venstres side afstand fra det af mindretallet stillede underændringsforslag og kan støtte ministerens ændringsforslag.

Else-Merete Ross: Der er vel ingen her i salen, som ikke forstår de uddannelsessøgendes ønske om udvidet kollegiebyggeri og nedsættelse af huslejen. Selv om vi nu gennem en 5-årig planlægning er ved at nå det, som vi håbede, med kollegieloven af 1966 at nå op på ca. 3.000 værelseenheder pr. år, skal jeg villigt indrømme, at det ikke dækker behovet, og at det er ønskeligt yderligere at øge produktionen af værelser. Ser man på udgifterne, er de fra 22 mill. kr. i 1966-67 nået op på 70 mill. kr. i 1969-70, og der er budgetteret med en lille stigning for de følgende år. Skulle vi inden for denne beløbsramme lade statslånsrammen, som det er foreslået af oppositionen, gå op fra de nuværende 45 pct. til 65 pct., ville vi nok opnå en lavere husleje, men til gengæld få bygget et tilsvarende mindre antal værelser.

Jeg mener derfor, som jeg allerede sagde ved første behandling, at det af hensyn til de mange, der søger værelse, må være vigtigst, at antallet af værelser øges. Jeg er godt klar over, at oppositionen ønsker begge dele, idet den desuden foreslår undervisningsministeren i det kommende finansår at søge bevillingsrammen for kollegiebyggeri forøget. Jeg er overbevist om, at ministeren vil prøve at få bevillingsrammen øget så meget som overhovedet muligt også uden oppositionens opfordring, men når oppositionen foreslår bevillingsrammen forøget til 200 mill. kr., ville oppositionen, hvis den havde regeringsmagten, næppe selv have

været i stand til og næppe heller været villig til at øge kollegiebyggeriet så stærkt. Oppositionen ville som regering også være nødt til en samlet prioritering og afvejning af de forskellige offentlige investeringsprogrammer. Der er intet grundlag for at mene, at denne regering ser med mindre forståelse på de uddannelsessøgendes problemer end den forrige regering. Der er udelukkende tale om at tage de store bevillinger til uddannelse med ind i en helhedsbedømmelse af de samlede investeringsmuligheder.

I boligudvalget har vi drøftet mulighederne for at skaffe boliger for uddannelsessøgende i det almennyttige byggeri med statsstøtte. Her kan allerede en tredjedel af antallet af lejligheder indrettes som enkeltværelser. Boligministeren har lovet at forhandle med de almennyttige boligselskaber om at øge antallet af selvstændige værelser med installation af koge- og afløbsindretninger i hvert enkelt værelse eller indrette enkeltværelser med fælles bad og køkken til udleje til uddannelsessøgende. Selv om dette falder uden for kollegieloven, nævner jeg det for at vise, at vi også i boligudvalget er klar over behovet for værelser for de uddannelsessøgende. Desuden arbejder Københavns kommune med planer om at etablere et nødkollegium i de ryddede huse i Fredensgade. Naturligvis er det ikke ideelt, men også her er gjort forsøg på at hjælpe de uddannelsessøgende.

På et andet område har vi kunnet imødekomme de uddannelsessøgende. Der føjes nu til loven en ny paragraf om nedsættelse af et kollegieråd med representation for unge under uddannelse og for uddannelsesinstitutionerne. Kollegierådet skal være rådgivende for ministeren i kollegiespørgsmål.

De uddannelsessøgendes organisationer har oprettet egne kollegieselskaber og derved opnået en betydelig sagkundskab og indsigt i problematikken omkring kollegiebyggeri og har samlet meget oplysende materiale. Vi havde i udvalget besøg af fire repræsentanter for de uddannelsessøgendes organisationer. Jeg vil gerne benytte lejlig-